

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת נזיר

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאורייתא = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיה.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות
תש"ס

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36
פעיה"ק ירושלים תובב"א
טל : 571-2016 (02)

פ"ב הריני נזיר

גמ' ט. - יא.

הריני נזיר מן הדבילה - ב"ש - נזיר [אינו מוציא דבריו לבטלה, "ומהדבילה" לאיתשולי קאתי ואין שאלה בנזירות, תוספתא - כינויי כינויין מהני]
לר"י ולל"ב דר' נתן - אסרן כקרבן
לר' נתן - נזיר [אסרן]
ב"ה - אינו נזיר [בגמר דבריו נתפס והוי נדר ופתחו עמו, אינו כדרך המתנדבים, תוספתא - כינויי כינויין לא מהני]
לל"ק דר' נתן - אסרן

הרי עלי מנחה מן השעורים, יביא מחיטים [חזקי' - כב"ש, ר' יוחנן - באומר אילו הייתי יודע הייתי נודר כך]

מן העדשים - לב"ש - חזקי' - פטור [כר"י - גמ' מנחות - לא טעי]
ר' יוחנן - יביא חטים [הדר ב' ותפוס לשון ראשון]

פרה רבוצה ואמר "אמרה פרה הריני נזירה אם עומדת מאליה" (תוס' - ואין האדם אומר כלום מדברי עצמו - בדעתו שיהיה נזיר מבשרה) -

ב"ש - נזיר, לר"י לב"ש - בשרה אסר כקרבן, ב"ה - אינו נזיר

לרבא - רבוצה ואמר "הריני נזיר אם לא עמדה" ועמדה מאליה -

ב"ש - נזיר [כוונתו "אם לא אעמידנה"], ב"ה - אינו נזיר [כוונתו שלא ישאר רבוצה]

מזגו לו כוס ואמר הריני נזיר ממנו - חל, חוץ משיכור [כוונתו לאסרו כקרבן שלא יפצירן]

גמ' יא. - יב:

נזיר ע"מ לשותות יין - אסור בכולם [מתנה עמ"כ בתורה],

לר' יהושע ב"ל ר"ש מתיר בכל [ע"מ כחוץ - וצריך שיזיר מכולן] (ורבינא חולק)

איני יודע שהנזיר אסור ביין - ת"ק - אסור, ר"ש - מותר [= קבלת חצי נזירות]

סבור הייתי שיתירו לי יין שא"א בלעדו - לל"ק - לת"ק אסור ור"ש מתיר

לל"ב - ת"ק - מותר [כאיסורו - היתר מחד מותר בכל, נדרי אונסין מותרין]

ר"ש - אסור [צריך שאילה מכולן, נדרי אונסין בעי שאילה מדרבנן]

הריני נזיר ועלי לגלח נזיר אחר (להביא קרבנותיו) וחבירו אמר "ואני" -

מתפס רק על תחלת דבריו והוי נזיר בלבד

אמר לשליח צא וקדש לי אשה סתם - ר' יוחנן - אסור בכל הנשים [חזקה עושה שליחותו, ואשה לא

ניידא, ואפי' קידש בשוק חזרה לניחותא = קבוע]

חוץ מאשה שכל קרובותיה נשואות בשעת מינוי שליחות

אע"ג דבשעת קידושין היתה א' מגורשת [משוי שליח רק במילתא דמצי עביד השתא]

לחכמים דר"א דא"א להפר נדרים דלהבא, א"א למנות שליח להפר אותם

לר"א דיכול - לר' יונתן יכול לעשות שליח, לר' יאשי' לא [אישה יפירנה]

חצי קרבנות נזיר עלי - כפשוטו, קרבנות חצי נזיר עלי - יביא כוליה [אין נזירות לחצאין]

הרי עלי לגלח חצי נזיר - לר"מ - מגלח נזיר שלם [תפוס לשון ראשון],

חכמים - (ל"ג ברש"י - לא מהני לנזיר) [נדרו ופתחו עמו]

גמ' יג. - טז.

כשיהיה לי וולד והפילה אשתו - לר"י אינו נזיר [ספק בר קיימא]

לר"ש יתנה - או חובה או נדבה, וכשחזרה וילדה יתנה - או נדבה או חובה

הפריש קרבנות ואח"כ חזרה וילדה - ספק אי לר"י אסרי בגיזה ועבודה [תוס' - בילדה מאותו הריון אם

יש הוכחה דמדהאי בר קיימא, אף הנפל]

כשיהיה לילך ולפלוני בן וחבירו אמר ועליואני - ספק אם כוונתו כשיהיה לעצמו או לחברו

הריני נזיר, ונזיר כשיהיה לי בן - התחיל שלו ואח"כ נולד - משלים שלו קודם (לרש"י - נעשה כנזירות אריכתא ואינו מגלח, לתוס' - מגלח)

כשיהיה לי בן, ונזיר - מפסיק שלו ומנה של בנו ומשלים שלו (רש"י - ואינו מגלח על של בנו והוי כנזירות אריכתא, תוס' - ואח"כ יגלח על שתייהם ומביא ב' קרבנות דאיירי בסתם נזירות (לגליון ברש"י חייב לגלח בינתים ואיירי בנזירות נ' יום))

נטמא בימי בנו - ר' יוחנן - סותר אף שלו [נזירות אריכתא] (תוס' - אבל בימי השלמה שלו אינו סותר דבנו), ר"ל - אינו סותר [כ"א לחוד]

כשיהיה לי בן, ונזיר ק' יום - נולד לפני ע' לא הפסיד (רש"י - מניח שלו, ל' לבנו ומגלח, משלים שלו ומגלח; תוס' - של בנו מובלע בשלו [תוס' - כך דעתו] ויגלח על שניהם וב' קרבנות) לרב אפי' בע"א [יום הלידה עולה לכאן ולכאן - כר' יוסי דמקצת היום ככולו]

נולד אחר ע' סותר (רש"י - הכל - ל' לבנו ומגלח, ק' לשלו ומגלח; תוס' - מניח שלו, ל', משלים (לירושלמי א"צ להשלים) ויגלח בסוף על שניהן)

הריני נזיר לאחר כ' ומעכשיו ק' - מונה כ' ואח"כ ל' ואח"כ פ' (לרש"י - תגלחת א' לכולן, תוס' - וגילוח וקרבת אחר ל')

וספק במעכשיו נזיר סתם או נזיר עולם, נזיר שמשון לאחר כ' ומעכשיו נזיר סתם - אי חל מיד או עד כ' מותר ביין וכו'

יש שאילה על נזיר עולם ולא על נזיר שמשון

נזיר ונצטרע ונטמא בימי צרעתו - לר' יוחנן סותר, לר"ל אינו סותר

נטמא בימי גידול שער של מישלם נזירות (רש"י - ל"ק - ל' שלאחר צרעת, ל"ב - בימים היתירים מל' אחר שנטמא, תוס' - ביתירים מל' אחר שגלחוהו לסטים) -

רב - אינו סותר (לל"ק דרש"י - הימים לפני צרעתו), שמואל - סותר [חדא נזירות אפי' לר"ל]

נטמא אחר ג' קרבנותיו לפני גילוח - לר"א סותר ז' ויחזור ויביא קרבנותיו ויגלח, לרבנן - תגלחת לא מעכבת (רש"י - ויגלח בטומאה)

לפני קרבנות לוקין על טומאה, יין, תגלחת [כל ימי]

לר' יוסי דביום שני של שומרת יום או ז' לזב ב' ראיות אמרינן מקצת היום ככולו - אבל מדרבנן מטמא למפרע אם יראה שוב אח"כ